

Trenne muntra

Drycks-Visor:

- 1) Ibland en munter ungdoms tropp, m. m.
- 2) Mitt timglas flyndar sig och rinner, m. m.
- 3) Min vän! hvad batar oss så noga tiden måta, m. m.

STOCKHOLM, 1824.
Tryckt i Ecksteinska Boktryckeriet.

Min vän! hvad batar oss så noga tiden måta?
Hvar menska wet sin tid att sofwa och att
äta;

Och när af drufwans saft min strupe läskas vill,
Behöfs ej något ut: nog säger törsten till.

Jag re'n till semti år min lifslängd hunnit
sträcka,

Och ingen än behöft mig sofwa eller wäcka:
Jag känner fängdags bra, in när jag wäl blir full,
Så är det lagom tid att lägga sig omfull.

Ej något ut är gjordt, som rått kan föreskrifwa,
När menskan wafna skall och sängen öfvergefwä:
Naturen soljas bör, och hon har så befallt,
Att menskan, stiger opp när ruset jemt är allt.

Men, frågar du: hur skall en dödlig kunna
weta,

När rätta tiden är att i sitt kall arbeta?

Ja, denna kunskap låt förutan flocka wins:

Wet: då är arbetstid när win ej mera fins.

I bland en munter ungdoms tropp,
 Jag äldrens bölsta fierran kastar,
 Min morgon rinner åter opp,
 Och jag till Bacchi lekar kastar.

Var rosor blit och fransar vrid;
 Farväl, I trumpra gubbars seder!
 Farväl! min lycka, mera blid
 Förnyad ungdom mig bereder.

Min väntan icke mer bedrag;
 Men oskrämdt bågarn stika:
 Jag ämnar slå mig lös i dag,
 Jag sjunga vill, och jag vill dricka.

Mitt timglas skyndar sig och rinner.
 Vålan! förr än det tömt sin sand,
 Så vill jag tömma, om jag hinnet,
 Det glas jag lyfter i min hand.

Vålan, I fångslade buteljer!
 I skolen frött så andas ut,
 Jag några glada vänner väljer,
 Som göra på er tråldom slut.

Jag går ej ensam up på stranden
 Och tårögd ser mot hafsvets rymd,
 Jag vinkar ej försagd med handen,
 Ut andra lusten, som är skymd.

Jag vandrar tyst min jemna bana
 Och i ett lugnt och fredligt tjell
 Jag följer tryggt min gamla wana,
 Ut le med vänner hvarje qväll.

Men, kommer den obudna gästen,
 Så tar jag, höfligt, honom mot,
 Och säger: det är slut på festen,
 Och följer honom utan luot.

Och då först vinkar jag med handen
 Till jag förs bort med våldig fart
 Ut vännerna, som stå på stranden!
 Farväl, farväl! vi talas snart.

